

Az éneklőmesternek

Károli Gáspár fordításában olvassuk a Jézus, Sirák fia könyvéből (Eccli 47,9–13) Dávid király dicséretét: „Minden ő cselekedetiben tulajdonítá dicséretet az szent Istennek, nagyságos beszédekkel. Teljes szívéből énekette és szerette az ő Teremtőjét. És szerze éneklőket az oltár előtt, hogy szóval az ő gyönyörűséges dicséreti éneketnének, és mindennap dicsérnék az Urat az énekkel. Az innepnapokat szép ékességekkel megékesítette, és az időket megékesítette épségesen, hogy dicsérnék az ő szent nevét, és mind reggeltől fogva zengedeznének az ő templomában. Az Úr eltörlé az ő bűnét, és az ő szarvát mindörökké felmagasztalá, szövetség szerint néki adván az országot, és az dicsőséges királyi széket Izráelben.”

Mindennapos istendicséret és a kiemelt idők, az ünnepek felékesítése — az ember testi-lelki szerkezetének is megfelelő követelmény ... lenne. Gyengébb idők járnak. Ha nem mindennap, legalább a mindenvasárnapokon mondanák az istendicséretet! Az ünnepeket meg rendesen felékesítenék, reggeltől fogva estélig! Ott is, ahol telik orgonára és orgonistára, ahol meg nem, ott és akkor annál inkább.

Nem kell lerombolni az orgonakarzatokat, a kórusokat, de a liturgikus kórusok helye az, ahova néha már hagyományos vegyeskarok is leköltöznek: az oltár előtt. Az énekes istenszolgálatot végzők, vagyis az éneklőmesterek helye nem a sutban, nem rejtekben, hanem az oltár előtt van, akár saját, nagyobb tehetségük áldozatát mutatják be különleges módon s ezzel a nagy gyülekezetet képviselik, akár a gyülekezet ajkainak tulkait terelgetik jó rendben Isten menyeyei oltárához. Kórusban mondják az istendicséretet, s ne a kóruson, sutban, rejtekben helytelenkedjenek, beszélgetéssel, pletykálkodással, unatkozással, unatkozás ellen kávéivással várva a sorukra a másfelől sokszor méltatlanul hozszadalmas, unásig ismételt kliséktől hemzsegő prédikációk alatt!

Megérdemli ez a különleges szolgálat a körülhatárolt és kiemelkedő helyet: a pulpitust. Erről beszélnek az éneklőszékek. A hűséges Erdély éneklőoltárai.

Van mondanivalója a szövegnek a hatalmasokhoz is. A világiakhoz és az egyháziakhoz is. Figyeljenek a Dávid követte sorrendre a hatalom megszerzésében és megtartásában —nem bűn az!—: „Minden ti cselekedeteitekben tulajdonítatok dicséretet a szent Istennek, nagyságos beszédekkel! Teljes szívből énekeljétek és szeressétek a ti Teremtőtöket! Szerezzetek oltár előtt éneklőket, hogy szóval az Ő gyönyörűséges dicséretei énekeltesenek, és mindennap dicsérjék az Urat az énekkel. Az ünnepeket szép ékességekkel megékesítsétek, és az időket megékesítsétek épségesen, hogy az éneklők dicsérjék az ő szent nevét és mind reggeltől fogva zengedezzenek az ő templomában. És az Úr eltörlé a ti bűneiteket, és a ti szarvatokat mindörökké felmagasztalja, szövetség szerint néktek adván az országot és a dicsőséges királyi széket Izráelben.”